

ΝΤΕΦΙ

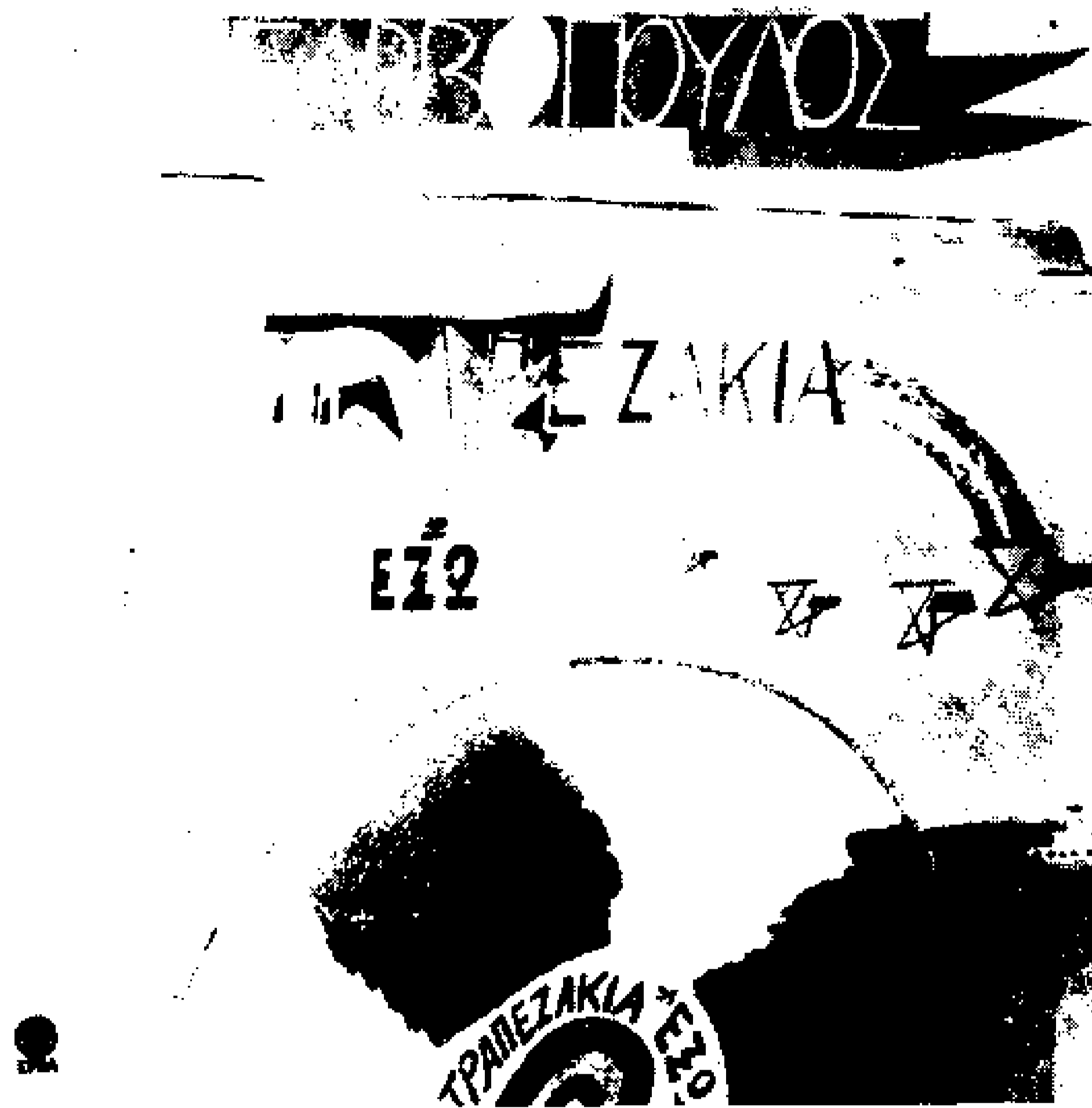
5
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΣΤΙΕΣΙΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΗ ΛΥΡΑ

ΒΓΗΚΑΝ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ

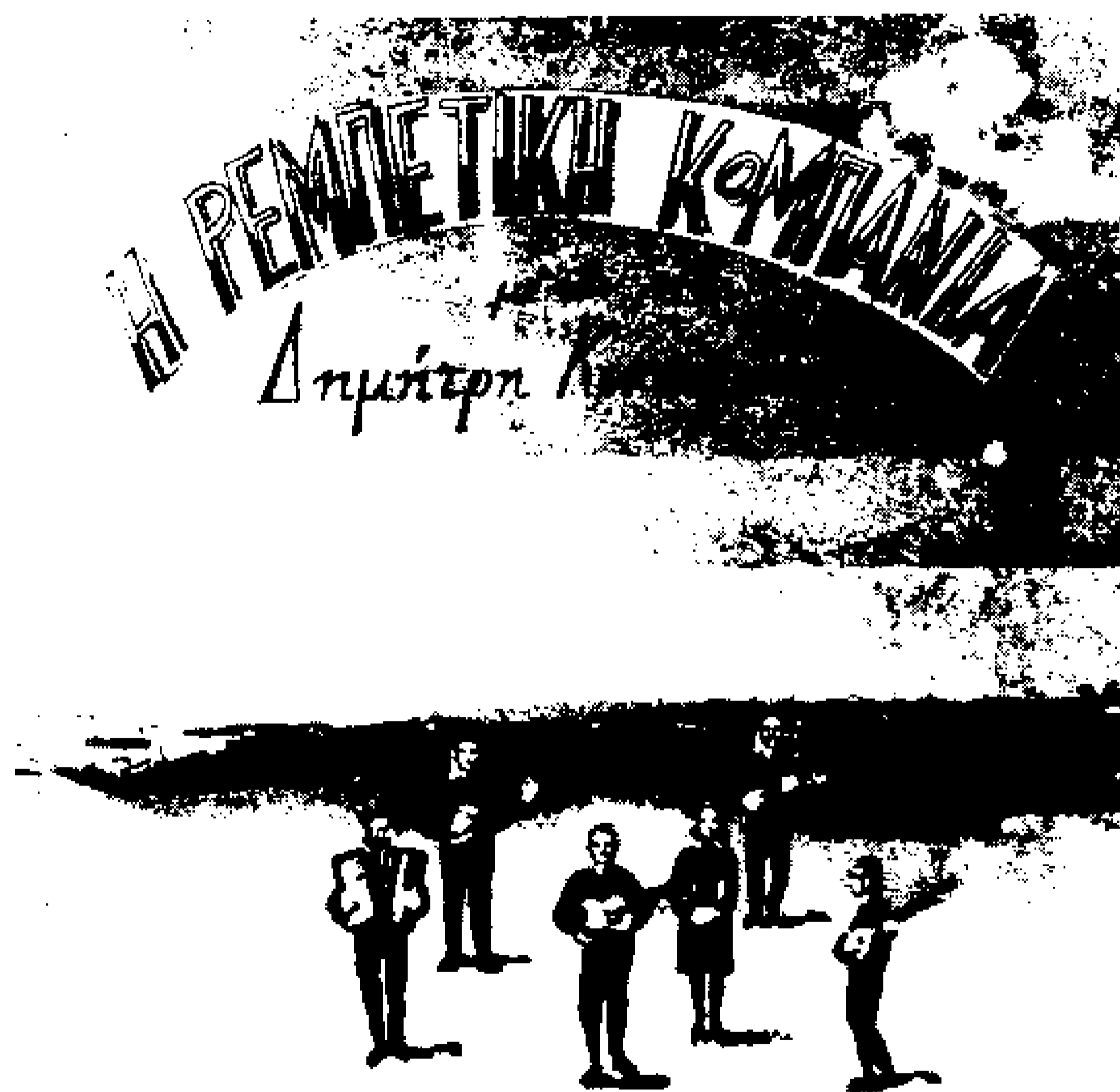
του ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Η πρώτη και καλύτερη

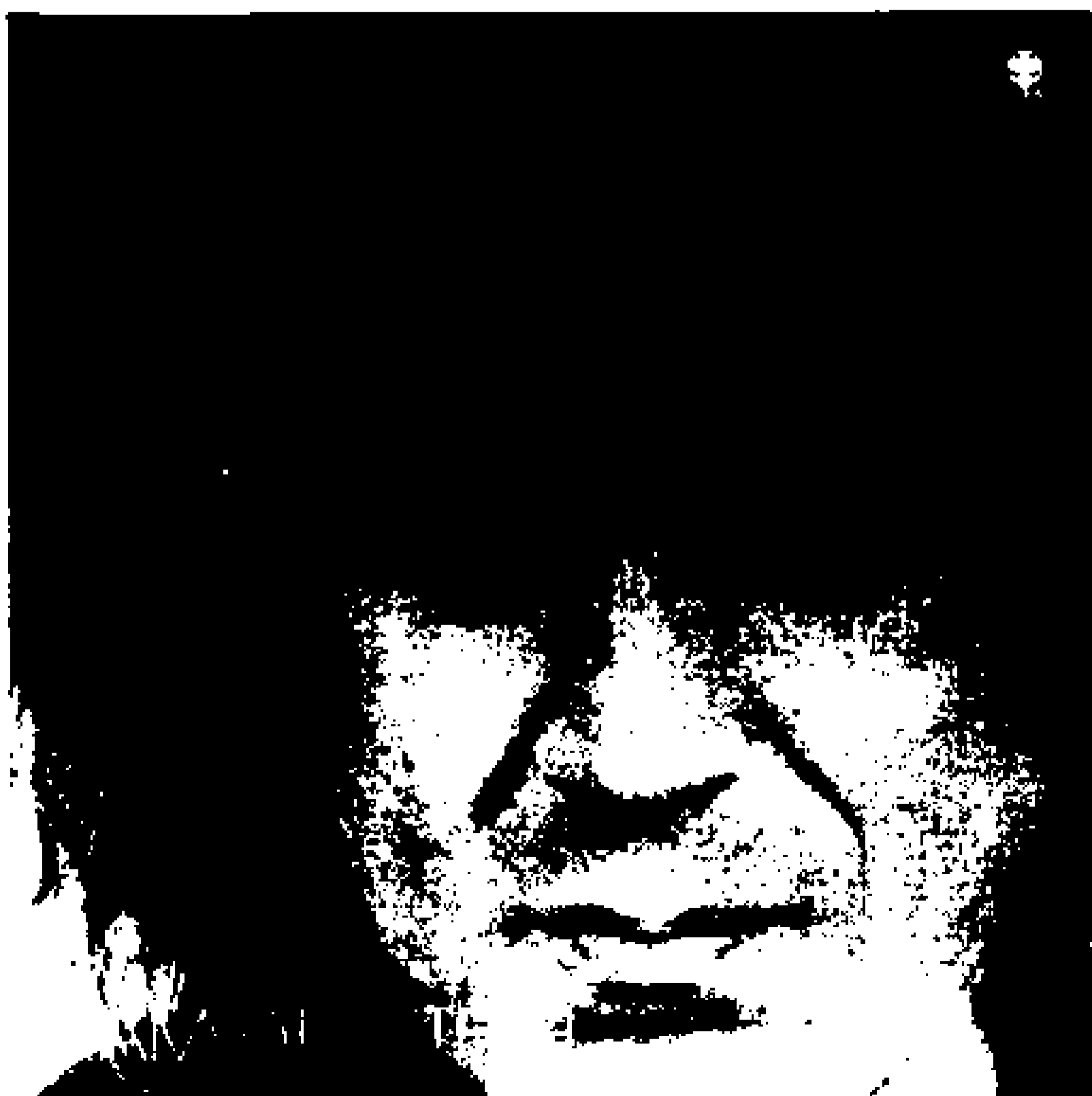

ο ωραιότερος δίσκος της

η Αλέξη Μάνο

Λουκιανός Κηλαηδόνης

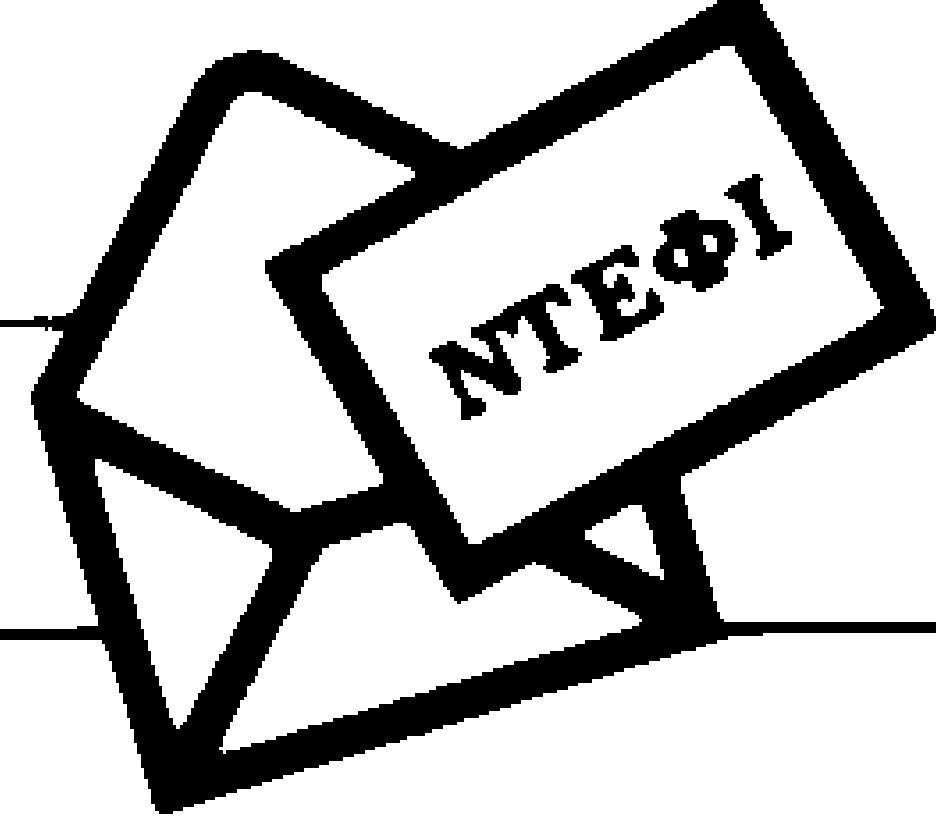

Μαργαρίτα Ζορμπαλά

Βίκυ Μοσχολιού

Τα γράμματα των αναγνωστών μας είναι ευπρόσδεκτα. Θα προσπαθούμε να δημοσιεύουμε όσο το δυνατό περισσότερα (ολόκληρα ή αποσπάσματά τους). Οι απαντήσεις μας (όταν υπάρχουν) θα δίνονται είτε κατ' ευθείαν μέσα από τις στήλες των σελίδων της αλληλογραφίας είτε μέσα από σχετικά άρθρα που θα δημοσιεύονται σε άλλες σελίδες του περιοδικού.

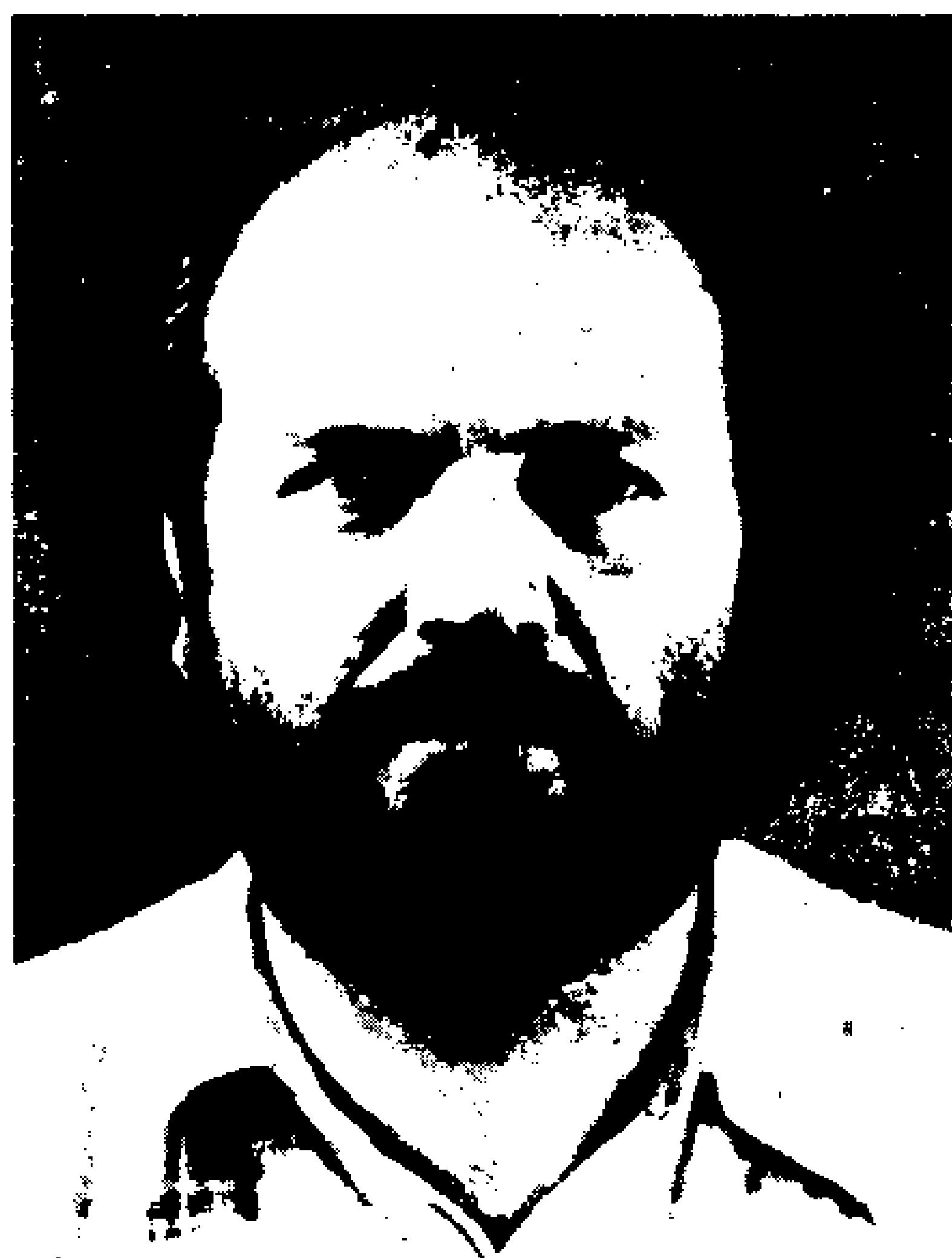
Σας θέτουμε απλά υπ' όψη ότι είναι χρήσιμο να υπογράφετε με το όνομά σας (σημειώνοντας ότι δεν θέλετε να δημοσιευτεί, αν έχετε κάποιο λόγο). Οι διευθύνσεις και τα τηλέφωνα σας είναι επίσης χρήσιμα για την καλύτερη επικοινωνία μας μαζί σας.

ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ

Δεν ελπίζαμε στην τόσο μεγάλη απήχηση των δυο «κομματιών» μας, για τους «κουτσόβλαχους-βλάχους και τα τραγούδια τους» (NTEFI Νο 3 και 4). Όσοι μπήκαν στον κόπο να μας γράψουν ή να μας τηλεφωνήσουν, τους ευχαριστούμε. Και παρακαλούμε -πάλι- όσους έχουν οτιδήποτε υλικό γραμμένο ή μαγνητοφωνημένο, να μας το στείλουν για μια σε βάθος διερεύνηση του θέματος.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τους Νίκο Τσιάμη, Γεώργιο Κίτη, Ιωάννη Παπαθανασίου, που με κείμενά τους έκαναν πολύτιμες επιστημονικές και παρατηρήσεις πάνω στα γραπτά μας.

Γιώργης Έξαρχος

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Δεν θα ασχοληθώ με τη μουσική παιδεία του συνεργάτη σου κ. Παπαδάκη. Διαμαρτύρομαι όμως που η εμπάθειά του δεν βρήκε ούτε ένα θετικό στοιχείο στο δίσκο μου με τον οποίο ασχολήθηκε στο προηγούμενο τεύχος. Η κριτική του δεν είναι μόνο εμπάθης, αλλά και μουσικολογικά

απαράδεκτη. Αναγράφει συνεργάτες που δεν είχα, στηρίζεται σε κείμενα που δεν έχει χωνέψει και αγνοεί άλλα κείμενα (π.χ. του Θ. Γεωργιάδη) που και σημαντικότερα και πιο προωθημένα είναι.

Η ίδια η μουσική, η προσωπική δουλειά του κ. Παπαδάκη είναι το υπόβαθρο της κριτικής του και απ' αυτήν την άποψη νομίζω ότι ο αναγνώστης του περιοδικού σας μπορεί να καταλάβει για την προσπάθεια να επιβληθεί με το στανιό μια μουσική που να εξυπηρετεί τις εκ του πονηρού προθέσεις μιας δήθεν εσπετιστικής, αλλά στην ουσία λαϊκιστικής μειονότητας. Έχω αηδιάσει από τις επιθέσεις που μου γίνονται.

Την κριτική του συνεργάτη σας, την κατατάσω μεταξύ αυτών των επιθέσεων και εσάς προσωπικά υπεύθυνο, που επιστρατέψατε το μέλος μιας γνωστής μουσικής «παρέας» για να κάνει «κριτική» αγνοώντας θέματα και πράγματα, με μοναδικό σκοπό να με βλάψει.

Γιάννης Μαρκόπουλος

Αγαπητέ Γιάννη

Παρόλο που δεν θέλησες να γράψεις σε μένα για να διατυπώσεις την διαμαρτυρία σου για όσα έγραψα για τον δίσκο σου με τίτλο «βαριά λαϊκά», σου απαντώ εγώ, διότι η επιστολή σου απευθύνεται και σε μένα μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της συντακτικής επιτροπής που έχουμε την ευθύνη για τη δημοσίευσή.

Θ' ασχοληθώ λοιπόν με τα σημεία που αναφέρεις ένα - ένα προς δική σου γνώση, αλλά προ παντός, για χάρη των αναγνωστών μας, που όπως θ' αντιλαμβάνεσαι, έχουν δικαίωμα να είναι μάρτυρες ενός τέτοιου διαλόγου.

Πρώτα λοιπόν έρχομαι στην αρχή της επιστολής σου: Γιατί, αφού δεν έχεις πρόθεση ν' ασχοληθείς με τη μουσική μου παιδεία, το αναφέρεις; Νομίζεις ότι αυτός είναι ένας «έξυπνος» τρόπος για να υπαινιχθείς ότι είμαι... αγράμματος; Αν είναι έτσι,

δήλωσέ το καθαρά. Έτσι μισόλογο, δεν είναι για μένα αρκετό σαν έρεισμα για να σου αποδείξω το αντίθετο.

Το δεύτερο τώρα σημείο, που αφορά την «εμπάθη» μου διάθεση: σημειώνω ότι τον χαρακτηρισμό τον θεωρώ και κατηγορία (ύβρις) για την οποία διατηρώ ασφαλώς το δικαίωμα της αποκατάστασης και σπεύδω να σου υπενθυμίσω πως ποτέ δεν παραλείπω τη σημείωση, ότι κάθε κρίση που προσωπικά διατυπώνω, δεν έχει παρά την ισχύ της υποκειμενικής γνώμης, πράγμα που και στο κριτικό σημείωμα που σε ενόχλησε αναφέρεται (στήλη 2 παραγρ. 2). Πώς όμως θεμελιώνεται Γιάννη ο ισχυρισμός σου για την εμπάθεια; Μόνο από το γεγονός ότι δεν μου άρεσε η εργασία σου; Διότι οι απόψεις και οι κρίσεις που διατυπώνονται στο σημείωμα, έχω τη γνώμη, ότι δεν είναι αυθαίρετες και στηρίζονται βέβαια στην όλη υποκειμενική μου αντίληψη (που έχω κάθε δικαίωμα να εκφράζω), αλλά και σε θέσεις κι αρχές από θεωρητικά έργα που δεν θεώρησα απαραίτητο να αναφέρω, εκτός του Χρυσάνθου, που αν εσύ κρίνεις ότι, είτε δεν είναι αρκετά προωθημένος θεωρητικός, είτε δεν τον έχω κατανοήσει, είναι και αυτό μια δική σου υποκειμενική ερμηνεία, (εμφανής άλλωστε και μετρήσιμη στο δημοσιευμένο έργο σου). Και ασφαλώς εκτός απ' τον Χρυσάνθο κι άλλοι θεωρητικοί έχουν... πέσει στην αντίληψή μου, από εκείνους δηλαδή που ασχολήθηκαν με την ελληνική μουσική σαν τον Ducoudray, τον Baud-Bouys, τον Κ. Σάβα, τον Βλαστό, τον Καλομοίρη, τον Γ. Χατζιδάκι, τον Γ. Λαμπελέτ, τον Σ. Καρά και βέβαια τον επιφανή και αξιοσέβαστο μουσικολόγο Θρασύβουλο Γεωργιάδη που τον αναφέρεις (αν βέβαια με το Θ. εννοείς αυτόν) σαν να θέλεις να με αποστομώσεις, ότι τάχα τον αγνοώ: πραγματικά σοφός θεωρητικός, καθηγητής της μουσικολογίας στο πανεπιστήμιο του Μονάχου και μάλιστα να και μια πληροφορία που ίσως αγνοείς: Χωρίς αυτό να μειώνει στο ελάχιστο τη μνήμη του, υπήρξε και μέλος της πρώτης στα 1936 επιτροπής λογοκρισίας μαζί με τον Ν. Ψαρούδα και άλλους. Είναι δικαίωμά σου να κρίνεις σαν σημαντικότερα και πιο προωθημένα, άλλα κείμενα από εκείνα που κρίνω σαν τέτοια εγώ.

Μια άλλη κατηγορία που εκτοξεύεις είναι οι «εκ του πονηρού προθέσεις μιας δήθεν εσπετιστικής αλλά στην ουσία λαϊκιστικής μειονότητας». Δεύτερη φορά μέσα σε λίγες γραμμές που εμφανίζεσαι... «βέβαιος και συναχόμενος...» όπως λέει και ο Σκαρίμπας απ' τη Χαλκίδα. Σε ειδοποιώ τώρα, ότι ο χαρακτηρισμός «μειονότητα» δεν αποτελεί δικό σου επιχείρημα αλλά δικό μου, διότι οι συνθήκες και η φύση των πραγμάτων στα οποία επιχειρείς να το εφαρμόσεις δεν σου το επιτρέ-

70

που επειδή το αντίθετο της μειονότητας εδώ είναι ο «συρμός», δηλαδή η πλατειά καταναλωση και η μόδα. Δεν είναι σαν την πολιτική που η εκλογή της πλειοψηφίας δικαιώνει έστω και ένα κακό ηγεμόνα, στην τέχνη η φύση και ο ρόλος της μειονότητας είναι κάτι άλλο. Υπήρξε άλλωστε και συ μειονότητα, τώρα γιατί το αλλάζεις; Η πλειοψηφία, εδώ, η πλατειά καταναλωση και η μόδα, ο συρμός, δίνουν δικαιώματα (δεν θάχεις αμφιβολία) για πιο βάσιμες υποθέσεις περί προθέσεων του πονηρού, εκείνων που παράγουν τέτοια προϊόντα.

Και έρχομαι τώρα να σε ρωτήσω: πού βλέπεις το «στανιό», στη δημοσίευση ενός κριτικού σημειώματος σ' ένα περιοδικό χαμηλής κυκλοφορίας ή στην έκδοση ενός δίσκου από μεγάλη ξένη εταιρεία με το γνωστό μηχανισμό επιβολής; Αιδώς Γιάννη. Εκ του πονηρού είναι τα μισόλογα. Αν σου λέω εθέως ότι δεν μου αρέσει το έργο σου (και σου το έχω πει και ιδιωτικά) για τούτο και για κείνο το λόγο, να μην το φοβάσαι. Αν είσαι τόσο σίγουρος για την ποιότητά του βασίσου στην δύναμή του και αγνόησέ με. Άλλωστε ποιός προκαλεί; Δεν είναι λογικό να περιμένεις έπιτα από την εφαρμογή της «δράσης» μιαν αντίδραση; Εσύ κάνεις ένα δίσκο και η εταιρία επιχειρεί να τον επιβάλλει στο Πανελλήνιο.

Μάλιστα εκεί, η ιδέα, το μήνυμα, η ενέργεια είναι και κρυμμένα μέσα στη μορφή του καλλιτεχνικού έργου (σε πλάγιο λόγο) όπου ο «πονηρός» έχει πολλές και πιο ασφαλείς κρυψόνες, από τον δικό μου ευθύ και καθαρό λόγο. Οι «επιθέσεις» που φοβάσαι δεν βρίσκονται στη διατύπωση αρνητικών κρίσεων. Ο επιτιθέμενος (αυτός που επιτίθεται) είσαι πρώτος εσύ με τους διακούς. Λοιπόν τολμάς ν' απευθυνθείς πρώτος στο Δήμο και δεν τολμάς αθώς, δηλαδή... να πάρεις το λαούτο σου και να βγεις να τραγουδήσεις, που λέει ο λόγος, αλλά όπως είπαμε, σαν υπάλληλος ενός τεράστιου και καταπιεστικού μηχανισμού ελέγχου προβολής και επιβολής κι από πάνω προσάπτει και την κατηγορία ότι έχουμε μοναδικό σκοπό να σε βλάψουμε. Όχι Γιάννη, προσωπικά τουλάχιστον, δεν έχω πρόθεση να βλάψω κανένα άνθρωπο σ' αυτό τον κόσμο. Μόνο για άμυνα μπορείς να με κατηγορήσεις. Νόμιμη άμυνα.

Γιώργος Παπαδάκης

ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ ΤΗΣ ΤΡΙΚΑΛΙΝΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Αγαπητό ΝΤΕΦΙ,

Πάνω στη μελέτη του Γιώργη Ξεάρχου «Οι Κουτσόβλαχοι-Βλάχοι και τα τραγούδια τους», θέλω να προ-

σθέσω κι αυτά.

Μήπως έχει κάποια σχέση με το όλο θέμα ότι οι εκπρόσωποι της Τρικαλίνης σχολής του Λαϊκού τραγουδιού, είναι όλοι βλάχοι;

Αναφέρω όσους θυμάμαι. Καλδάρας βλάχος από πατέρα και μάνα, Μπακάλης βλάχος από μάνα, Βίρβος βλάχος από πατέρα και μάνα, Κολοκοτρώνης βλάχος από μάνα, Τσατσάγιας (εκλιπών τραγουδιστής), Μητροπάνος βλάχος από μάνα και πολλοί που δεν τους έχω υπόψη μου σίγουρα. Του Βασίλη Τσιτσάνη επίσης, τούχουν δώσει το παρατσούκλι ο «Βλάχος» κι ο ίδιος πιστεύει ότι έχει βλάχικη καταγωγή. Έχω τη γνώμη ότι δεν πρέπει να είναι τυχαίο ότι η «Συννεφιασμένη Κυριακή» και το «Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι» των Τσιτσάνη, Καλδάρα αντίστοιχα, στα μοτίβα τους φαίνεται έκδηλη η επιρροή από βλάχικα τραγούδια. Πρέπει τελειώνοντας να σημειώσω ότι οι γύφτοι που κατοικούν στα Τρίκαλα και που στο σύνολό τους είναι οργανοπαίχτες μιλούν βλάχικα.

ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Κώστας Βίρβος
στιχουργός

Ανοιχτή επιστολή των ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ

Αποτέλεσμα της συνεχούς αύξησης της εισαγωγής των διάφορων στερεοφωνικών μηχανημάτων τώρα τελευταία στη χώρα μας, είναι και η αντίστοιχη αύξηση των διάφορων περιοδικών εκδόσεων που, ενώ έχουν για

πραγματικό τους σκοπό τη διαφήμιση των μηχανημάτων αυτών, χρησιμοποιούν σαν κάλυψη μουσικά θέματα και παρουσιάζονται σαν δήθεν μουσικά περιοδικά, δημιουργώντας έτσι τον κίτρινο μουσικό τύπο.

Οι υποτιθέμενοι «δημοσιογράφοι» των περιοδικών αυτών, είναι στην πλειοψηφία τους μανιώδεις συλλέκτες σπάνιων και περιεργών δίσκων μοντέρνας μουσικής, αποκομμένοι από την ζωντανή μουσική πραγματικότητα, και την ελληνική και την ξένη, που προσπαθούν να καλύψουν την άγνοιά τους γράφοντας εγκωμιαστικές κριτικές για ασήμαντους και άγνωστους καλλιτέχνες που «ανακαλύπτουν», και λασπολογούν προσπαθώντας να θάψουν οποιαδήποτε προσπάθεια γίνεται στο χώρο μας και έχει κάποιο κοινωνικό αντίκτυπο, γράφοντας κουτσομπολιά, κακοήθειες και αναισθητά ψέματα, προσπαθώντας να διαμορφώσουν την κοινή γνώμη έτσι ώστε να ανέχεται φασίστες τύπου NEW ORDER να δέρνουν τους ακροατές τους στο SPORTING αδιαμαρτύρητα.

Έτσι έχουμε φτάσει σε σημείο να διαβάζουμε κριτικές ενός Λυμπερόπουλου που δεν ανέχεται σαν τραγουδίστρια την Μάριαν Φαίηθφουλ γιατί επειδή είναι όμορφη την προτιμάει να του κάνει τσιμπούκια! που βρίσκει τέλειο έναν τραγουδιστή όταν τραγουδάει στο συγκρότημα ΣΥΝΔΡΟΜΟ αλλά τον βρίζει όταν τον άκουει στους ALAMANA'S BRIDGE γιατί αγνοεί ότι πρόκειται για τον ίδιο, και που αποκαλεί το κοινό ενός μαγαζιού γεμάτου καθημερινά, πρόβατα και το ίδιο το μαγαζί στάβλο. (Για την περίπτωση ειδικά του Λυμπερόπουλου έχουμε να κάνουμε μια διευκρίνηση: Το ότι τον απέκρουσε σεξουαλικά ένα μέλος των ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ δεν δικαιολογεί τόσο μένος. Γούστα είναι αυτά.)

Άλλη αξιοπερίεργη περίπτωση, στον ίδιο χώρο είναι ο ιδιοκτήτης μεγάλης ξενοδοχειακής μονάδας (ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ) Μπαλωτής, που στα σαράντα του, επειδή έχει μούσι, αποφάσισε, τους χειμερινούς μήνες που δεν δουλεύει το ξενοδοχείο του, να ασχοληθεί με το ροκ και να αγανακτήσει που οι ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ πήραν το υπέρογκο ποσό των 5.000 δρχ. το άτομο (5.000X6=30.000δρχ.) για μια συναυλία 2.000 ατόμων με εισιτήρια, ενώ θα έπρεπε να παίζουν μόνον δωρεάν (πράγμα που άλλωστε έχει γίνει επανειλημμένα) και να μένουν σε φριχτά υπόγεια για να μπορέσουν να τους «ανακαλύψουν» οι πράκτορες του ροκ στην Ελλάδα. Συνιστούμε στο Μπαλωτή αν έχει τόσο μεγάλη διάθεση να βοηθήσει τον πολιτιστικό όμιλο που τη διοργάνωσε

να τους δώσει ένα μισθό από το περιοδικό που δουλεύει ή ένα μεροκάματο από τα κέρδη της επιχείρησής του. Θα έφταναν για να καλύψουν τα έξοδα του ομίλου για ένα χρόνο. (Μπαλωτή, γιατί δε λες στη μαμά σου να σου ανοίξει και ένα χειμερινό ξενοδοχείο; το ροκ δεν έχει πολύ ψωμί).

Και φτάνουμε στην περιπτώσάρα που ακούει στο όνομα Αργύρης Ζήλος (πρόκειται για δημοσιογράφο που συμπάθουν ιδιαίτερα οι ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ μια και τον βάζουν στο πρόγραμμά τους καθημερινά να ανοίγει την παράσταση μεταμφιεσμένος σε νέγρα) που, ενώ νυστάζει όταν ακούει τους ΦΑΤΜΕ, εκστασιάζεται ακούγοντας στο γραφείο του (γιατί ως γνωστόν η γυναίκα του του απαγορεύει να ακούει μουσική στο σπίτι) συνθεσαιζεροειδή γκρουπάκια ξενέρωτων Εγγλέζων βουτυρόπαιδων. Ζητάμε από τον Αργύρη Ζήλο, αν έχει ίχνος επαγγελματικής αξιοπρέπειας να διαψεύσει τις παρακάτω καταγγελίες:

1) Γράφει στο περιοδικό ΦΑΝΤΑΖΙΟ κρυφά και με ψευδώνυμο αμειβόμενος 3.000 δρχ. τη σελίδα; (τιμές 1982)

2) Ζήτησε από τις ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ να τους κάνει δισέλιδο αφιέρωμα στο χριστουγεννιάτικο ΦΑΝΤΑΖΙΟ με έγχρωμες φωτογραφίες πράγμα που του αρνήθηκαν (οπότε και εξοργίστηκε) όπως του αρνήθηκαν και επανειλημμένες προτάσεις για συνέντευξη στον ΗΧΟ και στις ραδιοφωνικές του εκπομπές; Αργύρη συμφωνείς αλήθεια με το —ενυπόγραφο αυτή τη φορά— δημοσίευσμά σου στον ΗΧΟ ότι ο διίσκος

των ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ είναι καλός ή αλλάζεις γνώμη κάθε μήνα για το ίδιο πράγμα; Γιατί βάζεις το Λυμπερόπουλο να βρίζει συνέχεια χυδαία τις ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ και δεν τον άφησες στον ΟΤΕ που δούλευε;

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

Υ.Γ. Ανοιχτή απειλή (γιατί όχι;) στους αλήτες του κιτρινού τύπου. Δεν έχουμε καμμία σχέση με το ροκ όπως το έχετε εσείς στην αρρωστημένη φαντασία σας και δεν θα ανεχτούμε άλλες κακοήθειες. Αν εξακολουθήσετε να ασχολείσθε μαζί μας να είστε σίγουροι ότι οι επόμενες «κριτικές» σας θα είναι μόνο για τους καλλιτέχνες που θα επισκέπτονται αφιλοκερδώς το νοσοκομείο όπου θα νοσηλεύεστε.
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ ΚΙΤΡΙΝΟΥ ΤΥΠΟΥ.
(ΓΕΙΑΣΑΝ ΡΕ ΜΑΓΚΕΣ)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κύριοι,

Στο υπ' αριθ. 3 τεύχος του περιοδικού σας, ο συντάκτης σας Γ.Κ. σχολιάζει, κάτω από τον τίτλο «Όταν σημάνει η ώρα 2» το πρόβλημα κλεισίματος των κέντρων κλπ. στις 2 μετά τα μεσάνυχτα.

Θα θέλαμε κατ' αρχήν να τον πληροφορήσουμε ότι το μέτρο που πήρε η Νέα Δημοκρατία το διατήρησε τροποποιημένο βέβαια η νέα Κυβέρνηση αφού όμως πρώτα συναντήθηκε με τους εκπροσώπους εργαζομένων (μουσικούς, σερβιτόρους, μάγειρους κ.λ.π.), αλλά και τους ιδιοκτήτες των χώρων αυτών. Η άποψη των εργαζομένων, λοιπόν, για τις ώρες που θα εργάζονται συμφωνεί, αλλά και απαιτεί για το κλείσιμο στις 2.

Πιστεύουμε ότι το θέμα αυτό δεν πρέπει να σχολιάζεται χωρίς βαθύτερο ψάξιμο. Κανείς δεν αμφισβάλλει για την ύπαρξη των λίγων «προβληματικών» που δεν έχουν ύπνο...

Αλλά ο κοινωνικός ρόλος των μουσικών είναι και να ψυχαγωγούν όλο το λαό στις ώρες που μπορεί να διασκεδάσει και όχι μόνο τους προβληματικούς.

Έτσι αψυχολόγητο και αντικοινωνικό είναι να καταδικάζουμε τους χιλιάδες μουσικούς, που ειδικά στην επαρχία δεν έχουν καμμία άλλη διέξοδο από τα κέντρα, να τελειώνουν όπως παλιά τη δουλειά τους με τις πρώτες πρωινές ηλιαχτίδες.

Τις γιορτινές μέρες που πέρασαν η Κυβέρνηση άφησε ελεύθερο ωράριο για τα κέντρα και θυμηθήκαμε την εποχή εκείνη.

Και είμαστε αποφασισμένοι να μην αφήσουμε κανέναν να τη φέρει πίσω.

Η γρήγορη σκόννη των σπασμένων πιάνων, οι ατελείωτες απλήρωτες πρόβες, τα «φέσια», τα ξαφνικά κλεισίματα των μαγαζιών, η εφταήμερη εργασία, η επαγγελματική ανασφάλεια, η έλλειψη σε πάμπολλες περιπτώσεις ασφάλισης με την άρνηση των εργοδοτών να δώσουν αυτά που για όλους τους εργαζόμενους είναι παλιά ιστορία, η μη καταβολή δώρων εορτών, αλλά και το καλλιτεχνικό αδιέξοδο μέσ' στη μάνδρα του σκολαδικού κάνουν την κατάστασή μας ήδη ανυπόφορη.

Ας γίνουν λοιπόν αφορμή όλα αυτά που «θίγονται, τελείως πρόχειρα και ανεύθυνα» στο σχολιάκι και είναι μεγάλα προβλήματα να αποτελέσουν απαρχή μιας βαθύτερης έρευνας του κόσμου της νύχτας. Ο Σύλλογος μουσικών Β. Ελλάδος που έχει σαν μέλη του όλους σχεδόν τους μουσικούς που δουλεύουν στα νυχτερινά κέντρα της Θεσσαλονίκης και των περισσοτέρων Μακεδονικών πόλεων βρίσκεται στη διάθεσή σας για να βοηθήσει σε μια παρόμοια έρευνα.

Η Διοίκηση

Στους συνδικαλιστές μουσικούς της Βόρειας Ελλάδας πρέπει να επισημάνουμε αρχικά ότι νυχτερινά κέντρα δεν είναι μόνο τα μπουζουξίδικα. Υπάρχουν μπαρ, εστιατόρια, γαλατάδικα και διάφορα άλλα μαγαζιά, που θα μπορούσαν να λειτουργούν —προαιρετικά, ασφαλώς— για να μπορούν να ξεδιψάσουν κάποιοι ταλαιπωρημένοι συνάνθρωποι που εργάζονται τη νύχτα ή και κάποιος που δεν μπορεί να κοιμηθεί σύμφωνα με το διατεταγμένο ωράριο.

Η διοίκηση του Σωματίου, που μας έστειλε το γράμμα (ανυπόγραφο, μάλιστα) ας μην ειρωνεύεται και περιφρονεί τις προβληματικές μειοψηφίες. Ο σιβασμός των δικαιωμάτων των μειοψηφιών είναι ένας από τους πιο ευαίσθητους τομείς λειτουργίας της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

Ύστερα, η συνδικαλιστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων δεν είναι πολύ ευχάριστο να χρησιμοποιεί το κράτος και να κερδίζει νίκες του στιλ «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Ας διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους από τους εργοδότες τους. Ας μειώσουν κατά περίπτωση τα ωράρια, ας ζητήσουν νυχτερινά επιδόματα και υπερωρίες. Πόσα μαγαζιά πια θα ξενυχτούν;

Άραγε οι μόνοι εργαζόμενοι τη νύχτα είναι οι μουσικοί; Οι δημοσιογράφοι ξέρετε ποιές ώρες δουλεύουν; Οι γιατροί στα νοσοκομεία; Οι υπάλληλοι των τραινών και των υπεραστικών λεωφορείων; Οι νυχτοφύλακες;

Οι χιλιάδες εργάτες; Τόσες και τόσες κατηγορίες εργαζομένων! Δεν είναι άνθρωποι αυτοί;

συντ. ΝΤΕΦΙ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ Ή ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ;

Αγαπητό ΝΤΕΦΙ,

Πιστεύοντας πως το περιοδικό ασχολείται σοβαρά με το τραγούδι, θα ήθελα να κάνω μερικές καλοπροαίρετες παρατηρήσεις.

1. Οι συνεργάτες του περιοδικού: Αν εξαιρέσουμε τον Γιώργο Παπαδάκη και βέβαια τον Άκη Πάνου, πιστεύω πως οι άλλοι μόνιμοι συνεργάτες δεν είναι αντικειμενικοί.

Ο Στέλιος Ελληνιάδης έχει βέβαια ενδιαφέρουσες απόψεις σε ότι αφορά την κριτική δίσκων. Αυτές όμως οι απόψεις, έχουν μια τέτοια ιδιαιτερότητα, που τελικά αναρωτιέται κανείς σε ποιόν απευθύνονται. Μήπως στον ίδιο;...

Ο Τάσος Φαληρέας πάλι, διακατέχεται από μια ανθρώπινη μοναξιά. Αυτό όμως είναι κάτι εντελώς προσωπικό. Αναρωτιέται κανείς, αν είναι τελικά αναγκαίο να περνάει τη μοναξιά του αυτή στους άλλους, που έτσι κι αλλιώς πάσχουν λίγο-πολύ από τα ίδια.

Ο Γιώργος Κοντογιάννης απ' ότι μπορώ να ξέρω είναι ένας καλός δημοσιογράφος. Και ο μεν Δ. Κοντογιάννης ευτύχησε να έχει αδελφό του τον Γιώργο Κοντογιάννη, ο δε Γιώργος Κοντογιάννης ατύχησε σ' αυτή τη μοιρασιά. Ο πρώτος προβάλλεται κατάλληλα και υπερβολικά κάποτε, ο δε δεύτερος είναι «υποχρεωμένος» να κάνει την άχαρη αυτή δουλειά.

Και όλοι μαζί λίγο ως πολύ, δημιουργήσατε μια κλειστή κοινωνία, μια κάστα, και οι υπόλοιποι ας βρουν κάποιο δικό τους συνάφι...

Δεν είχαν καμιά απολύτως θέση οι φωτογραφίες του διαφημισμένου (γιατί;) γάμου του Δ. Κοντογιάννη. Ή μήπως αυτός είναι ένας καινούργιος τρόπος προβολής στο Star-system?

2. Οι συναυλίες στο Λυκαβηττό.

Μια ερώτηση πρώτα: Οι τραγουδιστές και οι μουσικοί, τι προτιμούν αλήθεια; Ένα κάπως ειδικευμένο κοινό, που να ξέρει κάπως τι ακριβώς ακούει; Ένα όσο γίνεται λαϊκό κοινό, που να ξέρει περίπου γιατί ανέβηκε εκεί ψηλά στο Λυκαβηττό, ή αυτό που είδαμε;

Γιατί οι συναυλίες, είχαν μεγάλη επιτυχία, σε ότι αφορά τη μαζικότητα, λαϊκές όμως δεν ήταν. Το κοινό βέβαια είχε κάποια ομοιογένεια. Ροκάδικες ανταύγειες παντού, μακριά και επιμελώς αφρόντιστα μαλλιά, μακρύ μονόχρωμο φουλάρι, επιμελώς αφρόντιστο τζην και γίναμε λαϊκοί άνθρωποι. Καταναλώθηκε βέβαια και το λαϊκό ποτό μας —μπύρα— και το κέφι άναψε.

Εγώ όμως θα σας πω κάτι: Πι-

στεύω πως καθώς ακούς τον Κόρο να παίζει, δεν έχεις ΠΑΝΤΑ το δικαίωμα να προσπαθείς να δείξεις ότι ξέρεις να χορεύεις...

Αλλά δε βαριέσαι. Εμείς τα δύο εκείνα «θερμά» βράδια, λύσαμε τα προσωπικά μας ντέρτια, αυτοί είναι για να τραγουδάνε, τι στο καλό πια...

Σας εύχομαι καλό κουράγιο
και σας ευχαριστώ

Αφροδίτη Ασλανίδου

ν φοιτήτρια

Αγαπητή μας φίλη,

Είμαστε λάτρεις της πολυμορφίας και της πολυχρωμίας, αγαπάμε ιδιαίτερα το λαϊκό τραγούδι, συνυπάρχουμε και συλλειτουργούμε, ακόμα και με αντίθετες απόψεις, δεν γράφουμε δημοσιογραφικά, τα κείμενά μας δεν εκφράζουν τη γραμμή κάποιου συγκροτήματος ή κάποιου πολιτικού κόμματος, γι' αυτό το λόγο το προσωπικό μπερδεύεται με τα «κοινά», εξ άλλου δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε και δεν θα θυσιάζαμε την ελευθερία της έκφρασής μας ούτε για χάρη οποιασδήποτε «αντικειμενικότητας» ούτε για να είμαστε αριστοί σ' όλους και ιδιαίτερα σ' αυτούς που αντιμαχόμαστε.

Μ' αυτή την έννοια αν δεν βγαίνει η αίσθηση της μοναξιάς μας (όταν γίνεται έντονη), η αγανάχτηση, η χαρά, η επιδοκιμασία και η αποδοκιμασία, τότε γιατί να γράψουμε;

Εξ άλλου όπου χρειάζεται υπάρχει και η μουσικολογική θεώρηση του αντικείμενου μας, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι το λαϊκό τραγούδι δεν είναι του Ωδείου για να συνεννοείται κανείς με μουσικολογικές αναλύσεις, αλλά του πεζοδρομίου θα τολμούσαμε να πούμε και η γλώσσα επικοινωνίας του είναι περισσότερο «αισθηματική» παρά «ακαδημαϊκή».

Όσο για τα άλλα θέματα που θίγεις είσαι πολύ άδικη. Ο Γιώργος ο Κοντογιάννης είχε αντιρρήσεις ακόμα και για τη δημοσίευση των φωτογραφιών από το γάμο του αδελφού του. Αλλά μη χάνουμε τελείως και το λιγιστό μας χιούμορ. Και στο δικό σου γάμο αν μας καλέσεις και το γλεντήσουμε μπορεί να σε βάλουμε και στο εξώφυλλο.

Όσο για το Λυκαβηττό μην είμαστε τόσο μίζεροι. Χρόνια τώρα όλος αυτός ο κόσμος στραπατσαρίστηκε από την πλύση εγκέφαλου του «έντεχνου», του ελαφρολαϊκού και του ξένου τραγουδιού, από όλες τις μεριές. Γκρινιάζουμε τώρα που ξαναβρίσκουμε, ροκάδες και καρεκλάδες, μια γλώσσα επικοινωνίας που έχει σχέση με τον τόπο μας, την παράδοσή μας και την αγάπη μας, μια γλώσσα που είναι και ζωντανή και όμορφη.

Τώρα αν λιγιστοί θερμόαιμοι δεν «συμπεριφέρθηκαν» κατάλληλα δεν χάθηκε ο κόσμος. Για πταίσμα πρόκειται, όχι για κακούργημα. Επίσης, όσοι μεγαλώσανε με σέικ δυσκολεύονται τώρα με το ζειμπέκικο. Είναι κι αυτό χαρακτηριστικό γνώρισμα της εποχής μας. Χορεύοντας όμως μαθαίνει κανείς. Μην στείλουμε δα τώρα τους φίλους μας στις σχολές χορού. Στο κάτω-κάτω δεν είναι το μόνο πράγμα που ενώ το αγαπάμε του συμπεριφερόμαστε αδέξια.

συντ. ΝΤΕΦΙ

RAGA - ΠΑΡΑΓΚΑ

Χριστίνα Αυλιανού

ΣΙΝΑ 23

Ρούχα - Αφίσες - Παιχνίδια
δαντέλλες - γυαλικά
κάρτες - στολίδια κ.ά.

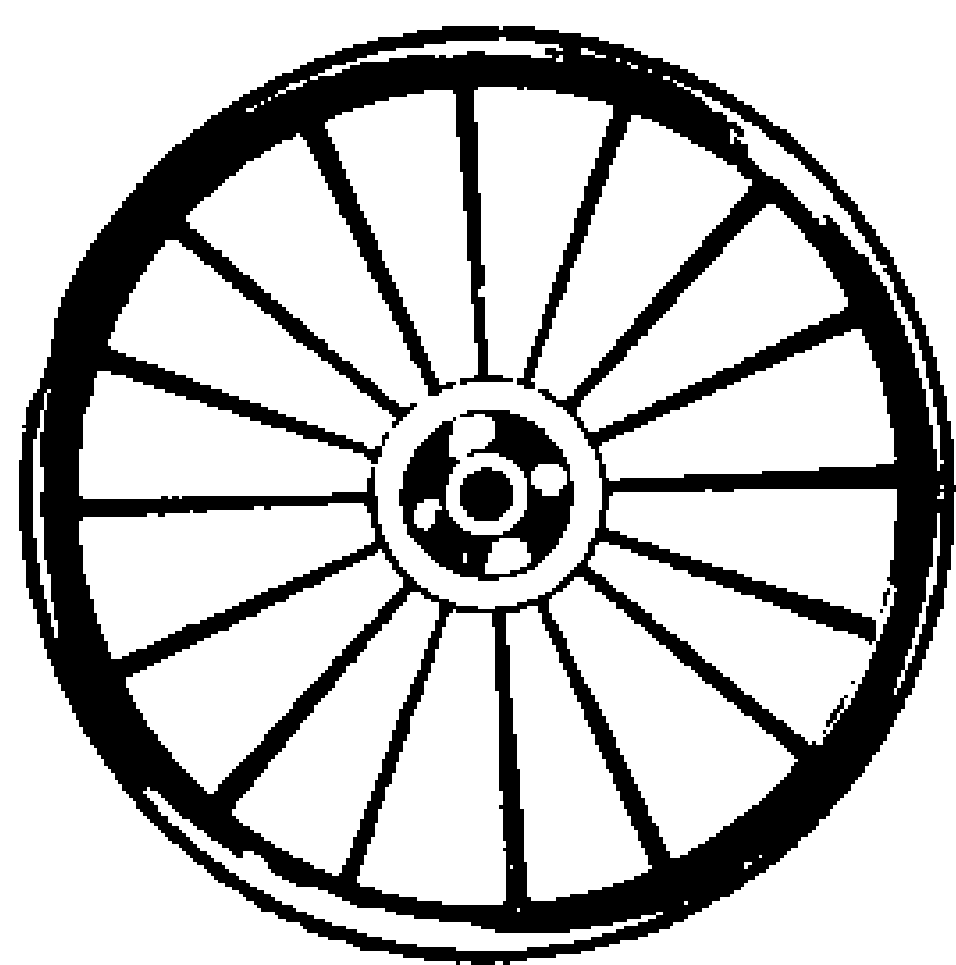
Λόου

Rock — Jazz — Blues

Καλλιδρομίου 49 ΕΞΑΡΧΕΙΑ

FAVOR

Bar

Ζωντανή Μουσική
με πιάνο

Κάθε βράδυ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ & ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 60
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΛ. 360.2796

ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΣΤΕΚΙ

“Μποχωρι,”
Ρεμπέτικα

Με πολύ μεράκι το ρεμπέτικο συγκρότημα
μας παρουσιάζει μια ωραιότατη επιλογή
από τα καλύτερα ρεμπέτικα τραγούδια.

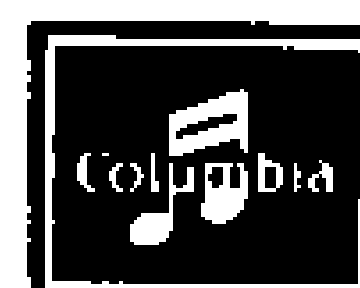
Σε μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική και κεφάτη

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ — ΔΙΔΟΤΟΥ 33

ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ

ο καινούργιος
δίσκος τους

ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΝΤΕΦΙ '83

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
10-11, 13-14 και 19-20 Ιούνη

6 ΜΕΡΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

ΧΑΡΙΣ
10-11 ΑΛΕΞΙΟΥ

ΜΑΝΩΛΗΣ
19-20 ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

*και άλλα σημαντικά ονόματα
του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
και εκπλήξεις...*

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΤΗΛ. 8643.852, 3630.868

Αθήνα η πρωτεύουσα του κόσμου